

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*



Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Канєнберг-Сандул О. К.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародного та європейського права,
Національний університет «Одеська юридична академія»

**АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ
ЯК ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП ОСВІТИ**

У сучасному світі якість освіти визначається не лише рівнем знань і професійних компетентностей здобувачів, а й морально-етичними орієнтирами, на яких базується освітній процес. Академічна доброчесність є ключовим принципом функціонування освітньої системи, що забезпечує довіру до результатів навчання, чесність у наукових дослідженнях та справедливість у взаєминах між усіма учасниками освітнього процесу.

Реформування системи вищої освіти вимагає глибоких трансформацій всіх складових, механізмів регулювання та контролю цієї системи задля її ефективного втілення та вдалого новоутворення. Науковий розвиток на професійному рівні повинен створити певні критерії, які відповідають сучасним реаліям.

Поняття академічної доброчесності охоплює норми поведінки, спрямовані на дотримання чесності, відповідальності, поваги до інтелектуальної власності, недопущення плагіату, списування, фабрикації або фальсифікації результатів. Її дотримання є основою для розвитку освіченого, етичного та конкурентоспроможного суспільства.

Сутність академічної доброчесності та її значення змістовно регламентується Законом України «Про освіту». Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту» (2017), академічна доброчесність — це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та здійснення наукової діяльності [1].

Академічна доброчесність ґрунтується на таких ключових цінностях: чесність (відмова від будь-яких форм обману), довіра (створення атмосфери взаємоповаги), справедливості (об'єктивність у оцінюванні), відповідальність (усвідомлення наслідків своїх дій) і повага (визнання авторства та інтелектуальної власності інших). Ці принципи формують фундамент професійної етики викладача й студента, забезпечують прозорість освітнього процесу, підвищують репутацію закладу освіти та довіру суспільства до дипломів і наукових результатів.

Форми порушення академічної доброчесності мають свої особливості відповідно до методики викладання такого матеріалу. Порушення академічної доброчесності може проявлятися у таких формах

як: плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, неетична допомога, необґрунтоване авторство. Найрозповсюдженішими є форми недотримання правил академічної доброчесності є плагіат — привласнення результатів чужої праці, самоплагіат — повторне використання власних робіт без посилання, фабрикація — вигадкування даних чи джерел, фальсифікація — спотворення результатів дослідження, списування та підроблення, неетична допомога — виконання робіт іншими особами, необґрунтоване авторство — включення до списку авторів осіб, які не брали участі у дослідженні. Такі дії не лише спотворюють реальні результати навчання, а й підривають моральні основи освіти, формуючи у здобувачів спотворене уявлення про цінність знань.

Академічна доброчесність як чинник якості освіти на сьогодні є важливим та першочерговим в умовах глобальної цифровізації. Система освіти не може бути ефективною без чесності та відповідальності її учасників. Академічна доброчесність забезпечує об'єктивність оцінювання знань, сприяє розвитку критичного мислення, навичок дослідницької діяльності та творчого підходу. Виконання студентами завдань власними силами сприяє формуванню самостійності, вмінню аналізувати інформацію, формулювати висновки й обґрунтовувати позицію. З іншого боку, недоброчесна поведінка (списування, підроблення результатів, купівля робіт) знижує якість підготовки фахівців і підриває довіру до системи освіти загалом [2].

Роль закладів освіти у формуванні культури доброчесності в сучасних умовах є першочеговою в аспекті забезпечення якості освіти та гарантуванні високого рівня академічних знань. Університети та школи мають стати носіями ідей академічної етики. Це передбачає створення внутрішніх політик і кодексів доброчесності, проведення роз'яснювальної роботи, інтеграцію відповідних курсів у навчальні програми. Викладачі відіграють провідну роль у формуванні морального клімату в закладі. Їхня поведінка є зразком для студентів. Якщо викладач сам дотримується принципів академічної доброчесності, чесно оцінює роботи та визнає авторство інших, він створює атмосферу довіри й взаємної поваги [3].

Академічна доброчесність у цифрову епоху є зрозумілим фактором для врегулювання і забезпечення авторських прав для будь-яких академічних текстів. Сучасні технології створюють як можливості, так і загрози. Використання штучного інтелекту, інтернет-ресурсів та генераторів текстів вимагає особливої уваги до етичних питань. Здобувачі вищої освіти повинні навчитися етично використовувати цифрові інструменти — як допоміжний засіб, а не як заміну власної інтелектуальної діяльності. З іншого боку, освітні заклади мають розробити чіткі правила використання ШІ у навчальному процесі, аби

уникнути зловживань. Таким чином, академічна доброчесність у цифрову добу набуває нового виміру — інформаційної етики та відповідального ставлення до даних і технологій [4].

Формування академічної доброчесності як соціальної норми має більш дієвий механізм застосування з доброї волі всіх правил, які вимагають поваги до наукових здобутків авторів. Культура доброчесності формується не одномоментно. Це результат системної роботи суспільства, сім'ї та школи. Саме в молодшому віці дитина засвоює поняття чесності, справедливості, поваги до праці інших. Державна освітня політика має передбачати популяризацію ідей доброчесності через медіа, освітні проекти, конкурси, приклади успішних практик. Університети мають заохочувати студентів до самостійної роботи, до створення власних досліджень, проектів, публікацій.

Тільки тоді академічна доброчесність стане нормою поведінки, а не вимогою, що нав'язується адміністративно [5].

Отже академічна доброчесність є моральною основою освіти. Вона визначає якість освіти, рівень довіри до наукових результатів і репутацію навчального закладу. У добу інформаційних технологій академічна доброчесність — це умова розвитку науки та духовної культури нації.

Список використаних джерел

1. Про освіту: Закон України № 2145-VIII від 05.09.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення 4.11.2025).
2. Бугайчук К. Л. Академічна доброчесність у закладах вищої освіти: сучасні виклики та механізми забезпечення. *Вища освіта України*. 2022. № 3(85). С. 45—53.
3. Сисоева С. О., Осадча К. П. Академічна доброчесність як складова освітнього середовища вищої школи. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2021. № 31. С. 10—16.
4. International Center for Academic Integrity. The Fundamental Values of Academic Integrity. 3rd Edition, 2021. URL: https://wordpress.kpu.ca/authenticassessment/files/2022/05/20019_ICAI-Fundamental-Values_R11.pdf (дата звернення: 20.10.2025).
5. Андрущенко В. П. Академічна доброчесність як стратегічний пріоритет української освіти. *Філософія освіти*. 2020. № 1. С. 5—12.